Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1547
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

duo cetera similiter redigi
posse monstrauim. Quis
ista disputandi modus q̃nã
tandem uis intellegendi
atq. potentia. quae uiua
citas rationis. quae acies
cogitationis ostendet.
Vt alia iam taceam. hoc
unũ quod sapientia dr̃ds.
quomodo sit trinitas. Neq.
enim sicut nos de illo pa
pimus sapientiã. ita ds
de aliquo. sed sua ē ipse
sapientia. Quia non ē
aliud sapientia ei. aliud
essentia. Cui hoc ē ee qd
sapientem ee. Dicit q̃dẽ
in scripturis seis. Xp̃s di
uirtus et di sapientia. Sed
quẽ admodum sit intelle
gendum. ne pat̃ filium
uideatur facere sapientẽ.
in libro septimo disputatũ
ē. Et ad hoc ratio puenit
ut sic sit filius sapientia
de sapientia. quẽ admodũ
lumẽ de lumine. ds de dõ.
Nec aliud potuimus iue
nire spm sõn. nisi et ipsũ
ee sapientiam. Et simul
omis una sapientiam. sicut
unũ dm. unã essentiam.

hanc ergo sapientiam qd
ē ds. quomodo intelligim̃
ee trinitatem ñ dixi quẽ
credimus. Nam hoc int̃ fi
deles non debet habere
questionẽ. Si aliq̃ modo
p intellegentiam possim̃
uidere quod credim̃. quis
iste erit modus. Si enim
recolimus ubi mõ ĩtellectu
ceperit in his libris trinitã
apparere. octauus occurrit.
Ibi quippe ut potuimus
disputando erigere tẽpta
uimus mtis intentionẽ
ad intellegendam illam
prestantissimã. inmuta
bilemq. naturam. qd mã
mens non ē. Quã tam
sic intuebamur. ut nec longe
a nobis eet. ut sup̃ nos eet.
Non loco sed ipsa sui uene
rabili mirabiliq. prestantia
Ita ut apud nos ee suo pre
senti lumine uideret. Inq̃
tam nobis adhuc nulla tri
nitas apparebat. quia ñ
ad eam querendam ĩfulgore
illo firmam̃ta faciem fige
bamus. Tantũ quia ñ erat
aliqua moles ubi credi o
portet magnitudinẽ duo7